Dosarul nr. 2c-60/20
(2-20130230-24-2c-20102020)

HOTĂRÂRE
În Numele Legii

20 ianuarie 2025 or. Criuleni

Judecătoria Criuleni (sediul Central)
Instanța de judecată având în componență:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Arapu-Buțco Alina
Grefieri Ana Sandu, Marina Ursul, Inga Istrati, Vechiu Elena, Postolachi Vadim, Natalia Fendic, Nichitin Oxana

Cu participarea:
Avocatului Sorin Tighinean, reprezentantul reclamantului/pârât în acțiunea reconvențională ”Valesia Prim” SRL
Avocatului Rusu Eugeniu, reprezentantul pârâtului/reclamant în acțiunea reconvențională,
Avocatul Bambuleac Ghenadie, reprezentantul pârâtului/reclamant în acțiunea reconvențională

examinând în ședință judiciară publică, în ordine contencioasă cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ”Valesia-Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL cu privire la obligarea executării contractului de depozit în conexitate cu cererea reconvențională înaintată de ”Işcomagro” SRL către ”Valesia-Prim” SRL, privind constatarea nulității contractului de depozit nr. ***** din 06.10.2015 și a facturii din aceeași dată,-

Cererea de apel depusă la 07.02.2025, hotărârea întocmită integral la data de 24 martie 2025.

c o n s t a t ă :

Poziţia şi argumentele invocate de către partea reclamantă:

În data de 20.10.2020, administratorul ”Valesia-Prim” SRL, ***** a sesizat Judecătoria Criuleni, cu o cerere de chemare în judecată către ”Işcomagro” SRL privind obligarea de executare a contractului de depozit.

În motivarea acestei acțiuni, reprezentantul a indicat asupra faptului că, la data de 06.10.2015 a fost încheiat contractul nr. *****pentru depozitarea a 350841 kg de porumb-marfă.

În baza facturii fiscale ***** din 06.10.2015, porumbul în cantitate de 350841 kg, a fost recepţionat de către ”Işcomagro” SRL. Pe parcursul anilor 2016-2020, pârâta a

promis de nenumărate ori întoarcerea marfei de la păstrare, dar până la momentul depunerii cererii, nu şi-a onorat obligaţiunile contractuale.

Susţine reprezentantul reclamantei că, ”Valesia-Prim” SRL a expediat în adresa ”Işcomagro” SRL reclamaţii pentru a-i fi restituită marfa: la data de 04.04.2019 nr. 17, la data de 08.07.2019 nr. 27, la data de 29.07.2019 nr. 39, la data de 20.12.2019 nr. 54 şi la data de 08.09.2019 nr. 36, însă până la moment, porumbul nu a fost restituit.

Respectiv, făcând trimitere la prevederile art. art. 1540, 1546, 1547 Cod civil, , reprezentantul reclamantei solicită admiterea acţiunii, obligarea ”Işcomagro” SRL să restituie către ”Valesia-Prim” SRL 350841 kg de porumb şi a încasa din contul ”Işcomagro” SRL în folosul ”Valesia-Prim” SRL taxa de stat.

Prin încheierea din 23.10.2020, instanţa de judecată a dispus acceptarea în procedură a cauzei civile ”Valesia-Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL cu privire la obligarea executării contractului de depozit, cu pregătirea cauzei pentru dezbateri judiciare pentru data de 23.11.2020, ora 10:00.

Respectiv, în adresa ambelor părţi, a fost expediată citaţia de comun cu încheierea de primire în procedură, iar în adresa ”Işcomagro” SRL şi copia cererii de chemare în judecată cu anexe.

Poziţia şi argumentele părţii pârâte:

În data de 10.11.2020, avocatul Rusu Eugeniu, în interesele ”Işcomagro” SRL, a depus prin intermediul poştei electronice a instanţei de judecată, o referinţă asupra cauzei civile sus-menţionate.

Astfel, indică avocatul că, odată cu depunerea cererii de chemare în judecată de către ”Valesia-Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL, reclamanta a menţionat că între ”Valesia-Prim” SRL, în calitate de deponent şi ”Işcomagro” SRL, în calitate de depozitar, a fost încheiat, **cu titlu gratuit,** contractul de depozit nr. *****din 06.10.2015.

De asemenea, în motivarea pretenţii sale, partea reclamantă a menţionat că potrivit facturii de expediţie seria ***** nr. ***** din octombrie 2015, a livrat pârâtei cu titlu de depozit producţia agricolă de porumb în cantitate de 350841 kg, iar la capitolul documente anexate în textul facturii respective la pct. 5, reclamantul menţionează contractul de depozit nr. *****din 06.10.2015.

Potrivit pct. 3 din contractul de depozit nominalizat, durata depozitării bunurilor primite în depozit este de la 06.10.2015 până la data de 01.11.2017. Totodată, conform pct. 3.2. din contractul de depozit, marfa va fi livrată în cantitate de 120 tone la 01.11.2015, 120 tone la 01.11.2016 şi 110 tone 841 kg la 01.11.2017.

Susţine avocatul că, având în vedere excepţia de tardivitate invocată conform cererii din anexă, în partea în care instanţa de judecată va considera pentru început că taxa de stat este plătită conform legii şi va respinge cererea pârâtei de scoatere de pe rol a cererii de chemare în judecată- conform anexei, pârâta nu se va expune pe fondul cauzei decât ulterior examinării excepţiei de tardivitate.

Totodată, dar fără a proceda la examinarea cauzei pe fond, pârâta comunică că nu recunoaşte acţiunea şi solicită respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată. Ori, în evidenţa contabilă a ”Işcomagro” SRL, nu a fost înregistrată vreodată vre-o careva faptă

economică de depozit a producţiei agricole, respectiv ”Işcomagro” SRL nu a primit niciodată din partea reclamantei o cantitate de 350841 kg producţie agricolă de grâu.

În legătură cu acest aspect, pârâta ”Işcomagro” SRL a depus în Procuratura raionului Criuleni o plângere penală, în vederea stabilirii exhaustive a tuturor circumstanţelor cauzei şi persoanelor culpabile, inclusiv fostul administrator al ”Işcomagro” SRL, precum şi urmează ca până la prima înfăţişare în instanţa de judecată, să întreprindă careva acţiuni procesuale în vederea apărării drepturilor şi intereselor sale, având în vedere imposibilitatea executării tuturor acţiunilor de apărare în termeni restrânşi- 09.11.2020.

Reieşind din cele expuse, ”Işcomagro” SRL solicită respingerea acţiunii reclamantei ca fiind neîntemeiată şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, la data de 10.11.2020, reprezentantul pârâtei ”Işcomagro” SRL, avocatul Rusu Eugeniu, a depus şi o cerere privind scoaterea de pe rol a cererii de chemare în juudecată.

Potrivit acestei cereri, la 02.10.2020, ”Valesia-Prim” SRL a depus împotriva ”Işcomagro” SRL, o cerere de chemare în judecată privind obligarea la restituirea cantităţii de 350841 kg producţia agricolă de porumb şi compensarea cheltuielilor de judecată în sumă de 270,00 lei.

La depunerea acţiunii, partea reclamantă a plătit 270,00 lei taxa de stat, ceea ce nu corespunde exigenţelor prevăzute de lege. Ori, potrivit art. 83 alin. (1) CPC, taxa de stat reprezintă o sumă care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul statului de la persoanele în a căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile. Iar, potrivit alin. (2) din acelaşi articol, în acţiunile patrimoniale, taxa de stat se determină în funcţie de caracterul şi valoarea acţiunii, iar în acţiunile nepatrimoniale şi în alte cazuri prevăzute de lege, în proporţii fixe, conform Legii taxei de stat.

De asemenea, conform art. 87 alin. (1) lit. b) CPC, valoarea acţiunii se determină din valoarea bunurilor cerute- în acţiunile de transmitere a unor bunuri.

Astfel, partea reclamantă a plătit 270,00 lei taxa de stat, ceea ce reprezintă un cuantum mai mic decât cel prevăzut de lege. Ori, Legea taxei de stat nr. 1216 din 03.12.1992, la art. 3 alin. (1) lit. a) prevede că: tarifele taxei de stat se stabilesc pentru cererile de chemare în judecată privitor la litigiile cu caracter patrimonial în valoare de 3% din valoarea acţiunii… dar nu mai puţin de 270,00 lei şi nu mai mult de 50000lei de la persoanele juridice.

Prin urmare, reclamanta a avut obligaţia să indice valoarea bunurilor şi să plătească taxa de stat în cuantum de 3% din valoarea bunurilor pretinse pentru restituire.

Potrivit art. 267 lit. k^1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, se constată că reclamantul nu a achitat taxa de stat în cuantumul prevăzut de lege.

Respectiv, în temeiul art. 3 alin. (1) lit. a) din Legea taxei de stat nr. 1216 din 03.12.1992, art. 83 alin. (1) şi alin. (2), art. 87 alin. (1) lit. b) şi art. 267 lit. k^1) din CPC, ”Işcomagro” SRL solicită scoaterea de pe rol a cereri de chemare în judecată depusă de

”Valesia-Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL privind restituirea cantităţii de 350841 kg de porumb.

Subsecvent, reprezentantul pârâtei ”Işcomagro” SRL a depus şi o cerere de ridicare a excepţiei de tardivitate.

În motivarea acestei cereri, avocatul a indicat că la 02.10.2020, ”Valesia-Prim” SRL a depus împotriva ”Işcomagro” SRL o cerere de chemare în judecată privind obligarea la restituirea cantităţii de 350841 kg producţie agricolă de porumb şi compensarea cheltuielilor de judecată- taxa de stat în sumă de 270,00 lei.

Reclamanta a menţionat că între ”Valesia-Prim” SRL în calitate de deponent şi ”Işcomagro” SRL în calitate de depozitar a fost încheiat, cu titlul gratuit, contractul de depozit nr. *****din 06.10.2015.

De asemenea, în motivarea pretenţiei sale, partea reclamantă a menţionat că potrivit facturii de expediţie seria ***** nr. ***** din 06.10.2015, a livrat pârâtei cu titlu de depozit producţia agricolă de porumb în cantitate de 350841 kg, iar la capitolul documente anexate la pct. 5 în textul facturii respective, reclamanta menţionează contractul de depozit nr. *****din 06.10.2015.

Potrivit pct. 3 din contractul de depozit nominalizat, durata depozitării bunurilor primite în depozit este de la 06.10.2015 până la data de 01.11.2017. Totodată, în partea ce se referă la termenii depozitării, trebuie să se constate că potrivit pct. 32.2. din contractul de depozit, marfa va fi eliberată în cantitate de 120 tone la 01.11.2015, 120 tone la 01.11.2016 şi 110 tone 841 kg la 01.11.2017.

În conformitate cu prevederile art. 391 alin. (1) din Codul civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apare, pe calea intentării unei acţiuni în instanţa de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Totodată, în ordinea prevederilor art. 395 alin. (1) din Codul civil, termenul de prescripţie extinctivă începe să curgă de la data naşterii dreptului la acţiune. Dreptul la acţiune se naşte la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

În speţa dedusă examinării în instanţa de judecată, dreptul reclamantei la acţiune s-a născut la 02.11.2015 în partea a 120 tone de porumb şi la 02.11.2016 în partea celeilalte 120 tone de porumb şi respectiv, a expirat la 02.11.201 şi 02.11.2019.

De asemenea, indică avocatul că, în notificarea sa din 04.04.2019 adresată pârâtei şi anexată la cererea de chemare în judecată, reclamanta menţionează că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a efectuat la 26.12.2016 un control al activităţii ”Valesia-Prim” SRL, în urma căruia a fost stabilită lipsa cantităţii de 350841 kg de porumb în depozitele ”Işcomagro” SRL, despre ce a fost întocmit actul nr. 1-754477.

Prin urmare, partea reclamantă a cunoscut despre pretinsa încălcare a drepturilor sale aferente contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015, cel târziu la data de 26.12.2016, respectiv, dreptul la acţiune în cauza civilă dată s-a născut cel târziu la data de 26.12.2016, iar acţiunea urma a fi depusă cel târziu la data de 26.12.2019.

În conformitate cu prevederile art. 186 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *cererile depuse în instanţa de judecată peste termenul de prescripţie extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de*

partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are un interese legitim, se examinează în fond, doar după examinarea de către instanţa de judecată a excepţiei de tardivitate. Iar potrivit alin. (2) din acelaşi articol din Codul de procedură civilă, *excepţia de tardivitate…se soluţionează în şedinţă de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare.*

Astfel, **pârâta a invocat excepţia de tardivitate şi solicitat instanţei de judecată aplicarea termenului de prescripţie.**

Respectiv, acţiunea părţii reclamante în partea obligării pârâtei la executarea contractului de depozit prin restituirea cantităţii de 240 tone producţie agricolă de porumb nu poate fi apărată, întrucât dreptul la acţiune a expirat **la 02.11.2018 şi 02.11.2019, iar în general, pe tot contractul de depozit,** dreptul la acţiune al reclamantei în partea obligării pârâtei la executarea contractului de depozit prin restituirea cantităţii de 350841 kg producţie agricolă de porumb **a expirat la 26 decembrie 2019,** respectiv, instanţa de judecată este obligată să dispună respingerea acţiunii pe temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă de 3 ani.

În concluzie, avocatul părţii pârâte solicită, admiterea cererii de ridicare a excepţiei de tardivitate şi respingerea acţiunii reclamantei privind obligarea executării contractului de depozit prin restituirea cantităţii de 350841 kg producţie agricolă de porumb, ca fiind depusă tardiv, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.

În data de 24.01.2021, reprezentantul pârâtei ”Işcomagro” SRL, a mai depus un demers în adresa instanţei de judecată, privind reclamarea probelor.

Potrivit acestui demers, avocatul Rusu Eugeniu a indicat faptul că, la 15.12.2020, pârâta a solicitat Serviciului Fiscal de Stat comunicarea informaţiei despre data eliberării pe numele reclamantei a facturii de expediţie seria ***** nr. *****, inclusiv dacă o astfel de factură a fost eliberată părţii reclamante.

Având în vedere refuzul Serviciului Fiscal de Stat în comunicarea informaţiei pertinente soluţionării litigiului conform legii, fără aportul instanţei de judecată, acumularea probelor respective este imposibilă.

Reieşind din cele expuse supra, în temeiul art. 119 CPC, solicită instanţei de judecată admiterea prezentului demers şi a dispune Serviciului Fiscal de Stat să comunice instanţei de judecată următoarea informaţie:

- factura de expediţie seria ***** nr. ***** a fost eliberată ”Valesia-Prim” SRL, IDNO *****?, iar dacă a fost eliberată, atunci la ce dată?

- prezentarea actului de control nr. 1-754477 privind activitatea ”Valesia-Prim” SRL.

Prin **încheierea instanţei din 16.02.2021** privind cererea de reclamare a probelor de la Serviciul Fiscal de Stat, **s-a dispus admiterea parţială a demersului înaintat de reprezentantul pârâtei ”Işcomagro” SRL**.

Astfel, s-a solicitat Serviciului Fiscal de Stat de a comunica instanţei, ori a elibera reprezentantului pârâtei ”Işcomagro” SRL, avocatul Rusu Eugeniu informaţia dacă a fost eliberată ”Valesia-Prim” SRL, factura de expediţie seria ***** nr. 179623, cu indicarea datei când aceasta a fost eliberată.

În partea prin care s-a solicitat reclamarea probei şi anume de a fi prezentat actul de control nr. 1-754477 privind activitatea ”Valesia-Prim” SRL, cerinţa s-a respins.

Respectiv, în data de 10.03.2024, din partea Serviciului Fiscal de Stat a fost prezentată instanţei de judecată, informaţia solicitată, potrivit căreia: conform datelor din sistemul informaţional automatizat al Serviciului Fiscal de Stat, societăţii comerciale ”Valesia-Prim” SRL, cu sediul în mun. Chişinău, bd. Ştefan cel Mare şi Sfânt nr. 62, of. 31, c/f *****, în baza facturii SFS seria SFS nr. 0518464 din 24.07.2014, i-au fost eliberate blanchete de strictă evidenţă de tip „factură de expediţie” cu seria ***** de la nr. 1796201 până la nr. 1796250 (50 bucăţi). Astfel, în factura de expediţie seria ***** nr. *****, a fost eliberată de către ”Valesia-Prim” SRL în adresa ”Işcomagro” SRL, la data de **06.10.2015**.

Poziţia părţii reclamante privind excepţia de tardivitate:

Ulterior, din partea avocatul Tighinean Sorin, a fost depusă o referinţă pe marginea excepţiei de tardivitate, prin care a indicat că, consideră neîntemeiată şi pasibilă respingerii, cererea privind ridicarea excepţiei de tardivitate înaintată de reclamantă, din următoarele considerente:

Potrivit art. 267 alin. (1) Cod civil (în vigoare până la data de 01.03.2019), *termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţa de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani,* iar potrivit prevederilor art. 272 alin. (9) Cod civil (în vigoare până la data de 01.03.2019), *când este vorba de prestaţii succesive, prescripţia dreptului la acţiune începe să curgă de la data la care fiecare prestaţie devine exigibilă, iar dacă prestaţiile alcătuiesc un tot unitar, de la data ultimei prestaţii neexecutate.*

Totodată, potrivit prevederilor art. 6 Cod civil, (în vigoare până după data de 01.03.2019), *dispoziţiile legii noi privitoare la termenele de prescripţie atât extinctivă, cât şi achizitivă (uzucapiune) se aplică termenului de prescripţie care a care început să curgă înainte de data intrării ei în vigoare şi nu a expirat înainte de acea dată. În acest caz, termenul curs anterior se ia în cont.* ***Începutul,*** *suspendarea şi întreruperea termenului de prescripţie,* ***se determină, pentru perioada anterioară intrării în vigoare a legii noi, de legea veche.***

Astfel, speţei în cauză, sub aspectul începutului termenului de prescripţie a dreptului la acţiune urmează a fi aplicate prevederile legii vechi şi anume a Codului civil în vigoare până la 01.03.2019.

Ori, aşa cum a fost menţionat supra, în cazul prestaţiilor care alcătuiesc un tot unitar, prescripţia dreptului la acţiune începe să curgă de la data ultimei prestaţii neexecutate.

Astfel, la caz, având în vedere noţiunea şi elementele contractului de depozit, reglementate la art. 1086 Cod civil (în vigoare până la data de 01.03.2019), conform cărora prin contract de depozit o parte (depozitar) se obligă să păstreze bunul mobil, predat de cealaltă parte (deponent), o perioadă determinată sau nedeterminată şi să-l restituie la cerere şi că prestaţiile succesive de predare a bunului în trei etape de către deponent depozitarului alcătuiesc în ansamblu un tot unitar şi anume cantitatea de porumb 350841 kg, termenul de prescripţie începe să curgă de la data ultimei prestaţii

neexecutate şi anume de la data de 01.11.2017 şi expiră la 01.11.2020, acţiunea fiind în termen la 09.10.2020.

Cât priveşte alegaţiile pârâtei precum că acţiunea civilă s-a prescris la 26.12.2019 din motiv că dreptul la acţiune a început de fapt la 26.12.2016, dată la care a fost constatat de către organul fiscal lipsa porumbului la depozitul reclamantei, sunt total eronate şi lipsite de suport juridic, ori nici o normă civilă nu leagă de acest fapt începerea curgerii termenului de prescripţie.

Subsecvent, în data de 14.07.2021, reprezentantul reclamantei, avocatul Tighinean Sorin, a depus şi explicaţii scrise la cererea privind excepţia de tardivitate.

Potrivit acestor explicaţii, avocatul a invocat aceleaşi argumente precum şi în referinţa asupra cererii privind excepţia de tardivitate. Suplimentar, însă, a făcut trimitere la prevederile art. 294 alin. (2) Cod civil (în vigoare până la data de 01.03.2019), potrivit cărora *bunul determinat generic se consideră bunul care posedă semnele caracteristice tuturor bunurilor de acelaşi gen şi care se individualizează prin numărare, măsurare,* ***cântărire****. Bunul determinat generic este* ***fungibil,*** iar potrivit art. 293 alin. (1) Cod civil (în vigoare până la data de 01.03.2019), *sunt fungibile bunurile care,* ***în executarea unei obligaţii, pot fi înlocuite cu altele fără a afecta valabilitatea plăţii.*** *Toate celelalte bunuri sunt nefungibile.*

De asemenea, potrivit art. 590 Cod civil (în vigoare până la data de 01.03.2019), *dacă obiectul datoriei este doar generic determinat, debitorul răspunde, atât cât este posibilă executarea* ***din bunuri de acelaşi gen,*** *pentru neexecutarea obligaţiei, chiar dacă neexecutarea nu se datorează vinovăţiei sale.*

În speţă, în cazul porumbului în cantitate de 350841 kg transmis la păstrare, care este un bun generic şi prin urmare fungibil, există posibilitatea executării obligaţiei depozitarului prin transmiterea altui porumb în cantitatea transmisă chiar şi în cazul constatării lipsei la data de 26.12.2016 în depozitul ”Işcomagro” SRL a celui plasat iniţial, ori depozitarul avea obligaţia de restituire mult mai târziu- la data de 01.11.2017, astfel că ”Valesia-Prim” SRL nu putea cere executarea obligaţiei înainte de termen şi respectiv, nici să-şi exercite dreptul la acţiune, deoarece ultima prestaţie nu ajunsese la scadenţă.

În susţinerea acestor concluzii, vin atât prevederile art. 575 alin. (2) Cod civil (în vigoare până la data de 01.03.2019), conform cărora, dacă termenul de executare a obligaţiei este determinat, **se consideră că creditorul nu poate cere executarea înainte de termen,** cât şi prevederile art. 576 Cod civil (în vigoare până la data de 01.03.2019), conform cărora, *chiar dacă în favoarea debitorului, este stabilit un anumit termen de executare, creditorul poate pretinde executarea imediată a obligaţiei în cazul în care* ***debitorul se află în incapacitate de plată sau a redus garanţiile convenite anterior, sau în genere, nu le-a putut prezenta, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege.***

Prin urmare, la data de 26.12.2016 ”Işcomagro” SRL nu se afla în incapacitate de plată, în speţă nu au existat careva garanţii, iar în alte cazuri prevăzute de lege, nu existau pentru ca ”Valesia-Prim” SRL să fi putut solicita executarea obligaţiei înainte de termenul de scadenţă- 01.11.2017.

În data de **14.07.2021**, **a fost pronunţată încheierea pe marginea cererii privind ridicarea excepţiei de tardivitate**, **prin care instanţa a respins ca fiind neîntemeiată, solicitarea reprezentantului pârâtei ”Işcomagro” SRL cu privire la ridicarea excepţiei de tardivitate,** (f.d. 86, 87-90).

Ulterior, în data de 27.10.2021, reprezentantului pârâtei ”Işcomagro” SRL, avocatul Rusu Eugeniu a înaintat instanţei de judecată un alt demers privind reclamarea probelor, (f.d. 104), prin care a indicat că, la caz, nu a fost realizat interesul pârâtei în dobândirea probei, care implică exercitarea dreptului său şi executarea obligaţiei sale deaprezenta probe pertinente, utile şi concludente cu privire la dovedirea circumstanţelor pe care le invocă pentru apărare.

Astfel, potrivit art. 119 CPC, solicită instanţei admiterea demersului şi dispunerea Serviciului Fiscal de Stat să comunice instanţei de judecată **copia Actului de control nr. 1-754477 din 26. 12.2016 ce vizează aspectele economice aferente facturii de expediţie seria ***** nr. ***** eliberată de ”Işcomagro” SRL de către ”Valesia-Prim” SRL.**

Prin **încheierea din 28.10.2021**, instanţa de judecată a admis demersul **reprezentantului pârâtei ”Işcomagro” SRL, avocatul Rusu Eugeniu privind reclamarea probelor**, (f.d. 108-109).

Potrivit acestei încheieri, s-a dispus:

„Se solicită Serviciului Fiscal de Stat de a comunica şi expedia instanţei, copia Actului de control nr. 1-754477 din 26.12.2016 efectuat de către Direţia Control Fiscal nr. 3 a IFS mun. Chişinău şi Direcţia Control Fiscal a IFS Criuleni în baza deciziei privind iniţierea controlului fiscal nr. 5792 din 26.12.2016 la ”Valesia-Prim” SRL.”

Poziţia asupra acţiunii reconvenţionale:

În data de 27.10.2021, reprezentul pârâtei ”Işcomagro” SRL, avocatul Rusu Eugeniu a înaintat o acţiune reconvenţională împotriva ”Valesia-Prim” SRL privind constatarea nulităţii contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi facturii ***** nr. ***** din 06.10.2015, (f.d. 118-119).

Potrivit acestei acţiuni, avocatul a menţionat că, la data de 02.10.2020, ”Valesia-Prim” SRL a depus împotriva ”Işcomagro” SRL o cerere de chemare în judecată privind obligarea la restituirea cantităţii de 350841 kg de porumb şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Astfel, partea reclamantă a menţionat că între ”Valesia-Prim” SRL în calitate de deponent şi ”Işcomagro” SRL în calitate de depozitar, a fost încheiat, **cu titlu gratuit,** contractul de depozit nr. *****din 06.10.2015.

De asemenea, în motivarea pretenţiei sale, reclamanta a menţionat că potrivit facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015, a livrat pârâtei la depozit producţia agricolă de porumb în cantitate de 350841 kg, iar la capitolul documente anexate în textul facturii respective la pct. 5, reclamanta menţionează contractul de depozit nr. *****din 06.10.2015.

Alte documente justificative privind efectuarea pretinsei livrări de producţie agricolă, pârâta ”Valesia-Prim” SRL nu a prezentat.

De asemenea, susţine avocatul că în vederea admiterii acţiunii reconvenţionale este important de reţinut următoarele aspecte de fapt şi de drept.

În ordinea prevederilor art. 19 alin. (1) din Legea contabilităţii nr. 113-XVI din 27.04.2007, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare şi centralizatoare. Iar, potrivit art. 19 alin. (2) din aceeaşi lege, documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operaţiunii, iar dacă aceasta este imposibil-nemijlocit după efectuarea operaţiunii sau după producerea evenimentului.

În conformitate cu pct. 2 lit. c) din Instrucţiunea privind modul de completare a facturii, aprobată prin Ordinul Ministerului finanţelor nr. 47 din 31.03.2010 cu privire la aprobarea formularului tipizat de document primar cu regim special „Factură", factura este un formular tipizat de document primar cu regim special, care se întocmeşte pentru livrările de active şi servicii (lucrări) neimpozabile cu TVA **în cazurile transportării** activelor în cadrul entităţii dezintegrate din punct de vedere teritorial, precum şi în afara entităţii fără transmiterea dreptului de proprietate în cazul transmiterii activelor la …."păstrare"….

Potrivit pct. 3 din aceeaşi instrucţiune, factura poate fi întocmită în cazul livrărilor sistematice de active şi servicii (lucrări) impozabile cu TVA până la întocmirea facturi fiscale, conform prevederilor art. 117 Cod fiscal.

Raportând la prevederile legislaţiei circumstanţele speţei, se poate constata că odată cu semnarea contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi transmitere a mărfii în depozit, pârâta a avut obligaţia să elibereze reclamantei documentele de însoţire a mărfii perfectate conform legii. Facura ***** nr. ***** din 06.10.2015 nu poate justifica decât natura livrării, nicidecum transportarea propriu-zisă a unei cantităţi de 350841 kg de producţie agricolă de porumb pentru transportarea căreia sunt necesare 13-15 camioane.

Astfel, pârâta "Valesia-Prim" SRL nu a prezentat documentele prevăzute de lege pentru a demonstra circumstanţele transportării producţiei agricole în depozitul reclamantei "Işcomagro" SRL.

Totodată, este important a se reţine şi faptul că Inspectoratul fiscal de stat a constatat în Actul de control nr. 1-754477 din 26.12.2016 lipsa cantităţii de 350841 kg de porumb în depozitul pârâtei, ceea ce denotă suplimentar că livrarea/transportarea producţiei agricole în depozitul reclamantei "Işcomagro" SRL, realmente nu a avut loc. **Respectiv, contractul de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi factura seria ***** nr. ***** din 06.10.2015 sunt fictive.**

Unica raţiune a întocmirii contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015 a fost necesitatea legalizării unor deficienţe de evidenţă în contabilitatea "Valesia-Prim" SRL.

Potrivit art. 221 alin. (1) din Codul civil, actul juridic încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul. Totodată, potrivit art. 230 alin. (1) Cod civil, actul juridic încheiat în urma înţelegerii dolosive dintre reprezentantul unei părţi şi cealaltă parte, poate fi declarat nul de către instanţa de judecată.

Astfel, se constată cu certitudine că, contractul de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi factura cu seria ***** nr. ***** din 06.10.2015 sunt fictive, lovite de nulitate absolută.

Ulterior, în cadrul şedinţei din 16.11.2021, reprezentantul ”Işcomagro” SRL, a solicitat amânarea taxei de stat la depunerea cererii reconvenţionale, deoarece este dificilă determinarea valorii acţiunii.

Prin încheierea din 16.11.2021, instanţa a dispus respingerea cererii reclamantei în acţiunea reconvenţională ”Işcomagro” SRL privind amânarea de la plata taxei de stat la depunerea acţiunii reconvenţionale, (f.d. 123-124).

Respectiv, nu s-a dat curs acţiunii reconvenţionale înaintate, din motivul achitării taxei de stat, părţii reclamante în acţiunea reconvenţională fiindu-i oferit un termen suplimentar pentru achitarea taxei de stat cu aproximaţie din revendicările înaintate.

Astfel, în data de 01.12.2021, reprezentantul ”Işcomagro” SRL a prezentat instanţei de judecată dovada achitării taxei de stat în sumă de 19997,93 lei la acţiunea reconvenţională depusă, (f.d. 132-135).

Prin urmare, în data de 03.12.2021, judecătorul Alina Arapu-Buţco, studiind în faza primirii spre examinare acţiunea reconvenţională cu privire la constatarea nulităţii contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi facturii ***** nr. ***** din 06.10.2015 înaintată de către ”Işcomagro” SRL către ”Valesia-Prim” SRL în cadrul examinării acţiunii civile la cererea de chemare în judecată înaintată de ”Valesia-Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL privind obligarea executării contractului de depozit, a emis încheierea privind acceptarea în examinare, în procedură generală, a cererii reconvenţionale, (f.d. 136).

Poziţia părţii reclamante în acţiunea iniţială/pârâtă în acţiunea reconvenţională pe marginea acţiunii reconvenţionale:

În data de 05.01.2022, avocatul ”Valesia-Prim” SRL, Sorin Tighinean a depus o referinţă asupra acţiunii reconvenţionale a ”Işcomagro” SRL privind nulitatea actului. Potrivit acestei referinţe, a indicat că, consideră neîntemeiată şi pasibilă respingerii acţiunea reconvenţională a ”Işcomagro” SRL privind constatarea nulităţii absolute a contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi a facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015, din următoarele considerente:

Întru motivarea acţiunii reconvenţionale a indicat reprezentantul ”Işcomagro” SRL ca temei de drept, prevederile art. 221 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora, actul juridic încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice este nul.

Pentru indicarea temeiurilor de fapt şi corespunzător motivării ce ar sta la baza argumentării temeiului de drept indicat, privind fictivitatea contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi a facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015, ”Işcomagro” SRL a invocat faptul că ”Valesia-Prim” SRL nu a prezentat documentele prevăzute de lege pentru a demonstra circumstanţele transportării producţiei agricole în depozitul reclamantului, ori factura fiscală seria ***** nr. ***** din 06.10.2015 a fost întocmită cu încălcarea prevederilor art. 19 alin. (1) şi alin. (2) din Legea contabilităţii, precum şi pct. 2 lit. c) şi pct. 3 din Instrucţiunea privind modul de completare a facturii, aprobată prin Ordinul Ministerului finanţelor nr. 47 din 31.03.2020, deoarece această factură nu poate justifica decât numai natura livrării şi nicidecum transportarea propriu-zisă a unei cantităţi de 350841 kg de porumb, pentru care ar fi necesare 13-15 camioane.

De asemenea, susţine avocatul faptul că, ”Işcomagro” SRL a invocat în sprijinul acţiunii reconvenţionale înaintate, Actul de control fiscal nr. 1-754477 din 26.12.2016 prin care s-a constatat lipsa cantităţii de porumb de 350841 kg în depozitul ”Işcomagro” SRL, ceea ce denotă, în opinia părţii reclamante, că livrarea/transportarea producţiei agricole realmente nu a avut loc.

Cu cele indicate de ”Işcomagro” SRL, partea reclamantă/pârâtă în acţiunea reconvenţională, nu este de acord, ori factura fiscală din litigiu este o dovadă fermă de recepţionare de către administratorul acestei companii a porumbului transmis la păstrare, conform contractului de depozit corespunzător.

De asemenea, faptul că ”Valesia-Prim” SRL nu a întocmit factură fiscală pentru fiecare camion cu care a fost transportată marfa, nu constituie vreo încălcare care ar condiţiona atragerea nulităţii contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi a facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015, cu atât mai mult, pe temei că ar fi fictive.

Ba mai mult, prin acelaşi Act de control fiscal nr. 1-754477 din 26.12.2016, Inspectoratul fiscal (unicul organ abilitat cu competenţa de control şi stabilirea fraudelor fiscale), nu a constatat nici o încălcare a modului de întocmire a facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015, iar cu privire la lipsa mărfii în depozitul ”Işcomagro” SRL, administratorul acestei companii a confirmat că porumbul transmis la păstrare a fost realizat la mai mulţi agenţi economici, fapt ce demonstrează odată în plus, că marfa a fost recepţionată la depozit.

Coonsideră avocatul că, în cazul de faţă, nu poate fi vorba despre lipsa intenţiei de a da naştere drepturilor şi obligaţiilor civile, rezultate din contractul de depozit nr. *****din 06.10.2015, argumentându-se numai cu faptul că au fost încălcate în mod iluzoriu careva norme cu privire la transportarea mărfurilor, cu atât mai mult cu cât, nu a fost demonstrat un alt element obligatoriu al actului civil fictiv şi anume- intenţia de a induce în eroare, de amăgire a terţilor.

Ori, cum poate fi vorba despre lipsa intenţiei de a da naştere, modifica sau stinge drepturi şi obligaţii civile, în situaţia în care ”Valesia-Prim” SRL de mai multe ori a somat ”Işcomagro” SRL privind executarea obligaţiei de restituire a mărfii predate la păstrare şi ca urmare, a neexecutării obligaţiilor contractuale a înaintat în instanţă o acţiune civilă privind apărarea drepturilor civile.

Nu în ultimul rând, menţionează reprezentantul părţii că, intenţia reală de încheiere a actelor juridice- obiect al prezentului litigiu şi faptul recepţionării la păstrare de către ”Işcomagro” SRL a cantităţii de 350841 kg de porumb, poate fi confirmată de administratorii companiilor din litigiu la data încheierii actelor- 06.10.2015.

Cu referire la cel de-al doilea temei de drept invocat de către reprezentantul ”Işcomagro” SRL şi anume prevederile art. 231 alin. (1) Cod civil (probabil că în mod eronat reclamantul a indicat art. 230 Cod civil), potrivit căruia *actul juridic încheiat în urma înţelegerii dolosive dintre reprezentantul unei părţi şi cealaltă parte, poate fi declarat nul de instanţa de judecată,* a ţinut să menţioneze avocatul că, reclamantul nu a adus careva argumente sau motive în susţinerea acestuia, fiind indicată doar în mod declarativ, citarea normei din Codul civil, respectiv în această parte, consideră acţiunea din start neîntemeiată.

Aceste concluzii reies inclusiv din solicitările invocate de reclamant în partea de pretenţii, conform cărora se solicită doar constatarea nulităţii absolute a contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi a facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015, iar temeiul de nulitate prevăzut la art. 231 alin. (1) Cod civil fiind unul de nulitate relativă, urmează a fi declarat nul de către instanţa de judecată, ci nu constatată nulitatea.

Nu în ultimul rând, avocatul a indicat că, acţiunea reconvenţională a reclamantului pe acest temei este prescrisă, motiv pentru care urmează a depune suplimentar o cerere privind ridicarea excepţiei de tardivitate, în această parte.

Ulterior, în data de 26.01.2022, reprezentantul ”Valesia-Prim” SRL a înaintat instanţei de judecată şi o cerere privind ridicarea excepţiei de tardivitate (f.d. 146-147).

Poziţia şi argumentele reprezentantului părţii reclamante în acţiunea iniţială/pârâtă în acţiunea reconvenţională pe marginea excepţiei de tardivitate:

Astfel, avocatul Sorin Tighinean a indicat că prezenta cerere este înaintată în legătură cu acţiunea reconvenţională a ”Işcomagro” SRL împotriva ”Valesia-Prim” SRL privind constatarea nulităţii absolute a contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi a facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015.

Întru motivarea acţiunii reconvenţionale, reprezentantul ”Işcomagro” SRL, la capitolul temeiurilor de drept, pe lângă prevederile art. 221 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora, actul juridic încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul, a invocat şi prevederile art. 231 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora *actul juridic încheiat în urma înţelegerii dolosive dintre reprezentantul unei părţi şi cealaltă parte, poate fi declarat nul de către instanţa de judecată.*

Cu toate că reclamanta nu a adus careva argumente sau motive în susţinerea acestuia, fiind indicat doar în mod declarativ citarea normei din Codul civil, totuşi se află în situaţia în care, la această etapă a procesului civil, urmează a-şi exercita drepturile procesuale privind ridicarea excepţiei de tardivitate în această parte, ori pe acest temei din urmă, acţiunea reconvenţională este prescrisă.

Făcând trimitere la prevederile art. 231 alin. (2) Cod civil, având în vedere că reprezentantul reclamantului în cadrul acţiunii reconvenţionale este de fapt, reprezentantul ”Işcomagro” SRL, această din urmă persoană juridică (persoana interesată care a înaintat acţiunea reconvenţională), cunoştea despre încheierea contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi a facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015, tot la această dată, iar acţiunea a fost înaintată după expirarea termenului de un an, motiv pentru care solicită admiterea prezentei cereri şi respingerea acţiunii ca tardivă, în parte, pe temeiul de drept prevăzut la art. 231 alin. (1) Cod civil, (f.d.149).

Prin încheierea din 07.04.2022, a fost reluată examinarea cauzei civile în baza cererii de chemare în judecată înaintată de ”Valesia-Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL cu privire la obligarea executării contractului de depozit în conexitate cu cererea reconvențională înaintată de ”Işcomagro” SRL către ”Valesia-Prim” SRL, privind constatarea nulității contractului de depozit nr. ***** din 06.10.2015 și a facturii din aceeași dată, odată de anterior, fusese suspendată de drept, examinarea de către instanţele de judecată a cauzelor civile, penale şi de contencios administrativ, pe perioada stării de urgenţă.

În cadrul şedinţei din 25.05.2022, a fost emisă încheierea instanţei de judecată pe marginea cererii înaintate de către reprezentantul pârâtei ”Işcomagro” SRL- Bambuleac Ghenadie, privind scoaterea de pe rol a cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de ”Valesia-Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL cu privire la obligarea de executare a contractului de depozit.

Respectiv, instanţa de judecată a dispus respingerea ca nefondată a cererii privind scoaterea cererii de pe rol.

Ulterior, potrivit încheierii din 04.07.2022, a fost respinsă ca neîntemeiată, cererea reprezentantului ”Valesia-Prim” SRL privind ridicarea excepţiei de tardivitate în cauza civilă la acţiunea reconvenţională înaintată de ”Işcomagro” SRL către ”Valesia-Prim” SRL privind constatarea nulităţii contractuui de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi a facturii din aceeaşi dată. Astfel, s-a dispus continuarea examinării în fond a cauzei civile, (f.d. 173-177).

La etapa examinării cauzei în fond, în data de 02.12.2022, din partea reprezentantului pârâtei ”Işcomagro” SRL, avocatului Rusu Eugeniu a parvenit un demers privind reclamarea înscrisurilor în ordinea prevederilor art. 138 Cod de procedură civilă, (f.d. 190). În baza acestui demers, s-a solicitat a reclama de la ”Valesia-Prim” SRL, documentele de transport a producţiei agricole, conform facturii nr. ***** din 06.10.2015, contractul de vânzare-cumpărare sau un alt document privind dobândirea în proprietate şi/sau posesie de către ”Valesia-Prim” SRL a producţiei agricole predată la păstrare către ”Işcomagro” SRL conform facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015 şi documentele de plată a transportului producţiei agricole, ori, conform circumstanţelor constatate în şedinţa de judecată din 12.09.2022, ”Işcomagro” SRL nu a dispus/nu dispune de transport propriu.

În cadrul şedinţei de examinare pe fond din 09.12.2022, reprezentantul părţii pârâte, avocatul Bambuleac Ghenadie, a înaintat un demers privind suspendarea examinării cauzei civile în temeiul art. 261 CPC, până la soluţionarea cauzei penale pentru hotărârea definitivă, între aceleaşi părţi.

Prin încheierea instanţei din 09.12.2022, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, cererea reprezentantului pârâtei, privind suspendarea procesului depus în cadrul dosarului civil, (f.d.203/1/-203/4).

Succesiv, în data de 03.02.2023, în adresa instanţei, din partea avocatului Rusu Eugeniu a parvenit şi cererea privind dispunerea expertizei financiar-contabile.

Argumentele reprezentantului pârâtei/reclamantă în acţiunea reconvenţională privind dispunerea expertizei financiar-contabile:

La 02.10.2020, ”Valesia-Prim” SRL a depus împotriva ”Işcomagro” SRL cerere de chemare în judecată privind obligarea restituirii cantităţii de 350841 kg de porumb şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Reclamanta a menţionat că între ”Valesia-Prim” SRL şi ”Işcomagro” SRL a fost încheiat, cu titlul gratuit, contractul de depozit nr. *****din 06.10.2015, iar prin factura seria ***** nr. ***** din 06.10.2015, a livrat pârâtei cu titlu de depozit producţia agricolă de porumb în cantitate de 350841 kg. Alte deocumente justificative privind

efectuarea pretinsei livrări de producţie agricolă pârâtei ”Valesia-Prim” SRL nu a prezentat.

Respectiv, ”Işcomagro” SRL nu a vândut către ”Valesia-Prim” SRL, nu a transportat către ”Valesia-Prim” SRL şi nu a recepţionat de la ”Valesia-Prim” SRL producţia agricolă conform facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015. În evidenţa contabilă a ”Işcomagro” SRL cantitatea respectivă nu este reflectată, fapt confirmat prin dările de seamă contabile şi bilanţul anual al întreprinderii pentru perioadele vizate 2015-2019. La fel, în evidenţa creanţelor ***nu se reflectă datoria faţă de acest agent economic şi nu există astfel de contract de păstrare încheiat de ”Işcomagro” SRL cu ”Valesia-Prim” SRL. Ori, în evidenţa contabilă a ”Işcomagro” SRL nu a fost înregistrată vreodată vreo faptă economică de depozit a producţiei agricole, respectiv ”Işcomagro” SRL nu a primit niciodată de la reclamantă o cantitate de 350841 kg de porumb.***

Astfel, ”Işcomagro” SRL a depus acţiune reconvenţională şi a solicitat constatarea nulităţii absolute a contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi a facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015.

În şedinţa de judecată din 12.09.2022, reprezentantul reclamantei, administratorul ”Valesia-Prim” SRL, *****, la întrebările adresate de către pârâtă, a menţionat că ”Valesia-Prim” SRL nu dispune de documente cu privire la:

- dobândirea- oricare formă de luare în posesie- a cantităţii de 350841 kg de porumb;
- rulajele bancare privind achiziţia de către ”Valesia-Prim” SRL a producţiei agricole de porumb;
- dispunerea în perioada respective de depozit sau alt loc pentru depozitare sau terenuri agricole;
- rulajele bancare privind plata serviciilor de transport a producţiei agricole de porumb;
- documentele de însoţire a mărfii- documentele de transport;
- dispunerea de către ”Valesia-Prim” SRL a transportului propriu sau contractat pe perioada respectivă, raportat la constatarea existenţei facturilor de expediţie eliberate de ”Valesia-Prim” SRL şi contrasemnate de către ”Işcomagro” SRL la recepţia-depozit.

Reieşind din cele menţionate supra, făcând trimitere la prevederile art. art. art. 117 alin. (1), 118 alin. (1), 148 şi 152 Cod de procedură civilă, având în vedere că pentru elucidarea adevărului în speţa dată examinării, este absolut necesară o opinie profesională obiectivă privind evidenţa raportului juridic-contabil de livrare de la ”Valesia-Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL, conform contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015, a producţiei agricole de porumb în cantitate de 350841 kg, ”Işcomagro” SRL, solicită instanţei de judecată emiterea unei încheieri privind admiterea prezentei cereri şi dispunerea efectuării expertizei judiciare, cu punerea în sarcina expertului oferirea răspunsului la următoarele întrebări:

1. ”Valesia-Prim” SRL a dispus sau nu la 06.10.2015, conform evidenţei sale contabile de producţia agricolă de porumb în cantitate de 350841 kg?
2. ”Valesia-Prim” SRL, efectiv a transportat/livrat sau nu către ”Işcomagro” SRL, conform evidenţei lor contabile producţia agricolă de porumb în cantitate de 350841 kg,

conform contractului de depozit nr. *****din 06.10.2015 şi a facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015?

A desemna în calitate de expert, instituţia de expertiză Centrul Naţional de Expertize Judiciare din subordinea Ministerului Justiţiei.

În cadrul şedinţei din 15.02.2024, avocatul Rusu Eugeniu, a înaintat o cerere privind reclamarea probelor de la organul fiscal, însă instanţa, prin încheiere, a dispus respingerea acestei cereri, ca fiind depusă la o etapă necorespunzătoare.

În data de 24.05.2024, reprezentantul pârâtei ”Işcomagro” SRL a înaintat o nouă cerere privind dispunerea expertizei financiar-contabile, indicând aceleaşi argumente şi întrebări, precum şi cererea anterioară din 03.02.2023, (f.d. 85-88, vol II).

Respectiv, prin încheierea din 24.05.2024, instanţa a dispus respingerea cererii privind efectuarea expertizei financiar-contabile, ca fiind depusă la o etapă procesuală necorespunzătoare, (f.d. 108-109, vol II).

În data de 13.06.2024, avocatul Rusu Eugeniu a înaintat o cerere privind atragerea în proces a intervenienţilor accesorii, (f.d. 128-129, vol II), prin care a solicitat emiterea unei încheieri privind atragerea în proces, în calitate de intervenient accesoriu, de partea pârâtei/reclamantei ”Işcomagro” SRL a foştilor administratori ”Işcomagro” SRL- *****, domiciliat în *****, s***** şi *****, domiciliat în s. *****, r-nul Criuleni.

În cadrul şedinţei din 13.06.2024, prin încheierea protocolară, instanţa a respins solicitarea privind strămutarea cauzei, ori este întemeiază pe aceleaşi motive ca cererea de strămutare din data de 20.07.2023, care a fost examinată şi respinsă de către instanţa ierarhic superioară. De asemenea, prin încheiere, instanţa s-a expus şi asupra atragerii în calitate de intervenient accesoriu a lui *****, iar în partea atragerii în calitate de intervenient accesoriu a lui *****, cererea a fost respinsă.

În cadrul şedinţei din 17.07.2024, prin încheiere protocolară, instanţa a dispus atragerea în proces, în calitate de intervenient accesoriu din partea reclamantei, *****, cu domiciliul în s.*****, r-n ul Anenii Noi.

În cadrul şedinţei de examinare pe fond, reprezentantul părţii reclamante ”Valesia-Prim” SRL, avocatul Sorin Tighinean a comunicat că în cererea de chemare în judecată sunt expuse toate temeiurile de fapt și de drept privind admiterea acţiunii. Astfel, la data de 06 octombrie 2015 între ,,Valesia Prim,, SRL și ,,Işcomagro,, SRL a fost încheiat un contract de depozit, prin care au fost stabilite condițiile, termenii de restituire a mărfii în cantitate de 350841 kg de porumb, faptul recepționării a fost confirmat de către ,,Işcomagro,, SRL în baza facturii din aceeași dată pentru cantitatea de porumb. La scadență, reprezentanții ,,Işcomagro,, SRL nu au benevoit de a da curs reclamațiilor părţii reclamante de a restitui marfa respectivă, motiv din care s-au văzut nevoiți să se adreseze în instanța de judecată cu o cerere privind obligarea de executare a contractului de depozit. Referitor la acțiunea reconvențională, solicită respingerea acesteia, cu cele indicate de ,,Işcomagro,, SRL nu este de acord, ori factura fiscală din litigiu este o dovadă fermă de recepționare de către administratorul acestei companii a porumbului transmis la păstrare conform contractului de depozit corespunzător. Cu referire la cel de-al doilea temei invocat de către reprezentantul ,,Işcomagro,, SRL și anume prevederile art. 231 alin. (1) Cod civil potrivit căruia *actul juridic încheiat în urma înțelegerii dolosive dintre*

reprezentantul unei părţi şi cealaltă parte poate fi declarat nul de instanţa de judecată, a ţinut să menţioneze că partea reclamantă în acţiunea reconvenţională nu a adus careva argumente sau motive în susținerea acestuia, fiind indicat doar în mod declarativ citarea normei din Codul Civil, respectiv consideră în această parte, acțiunea din star neîntemeiată.

Faptul că ,,Valesia Prim,, SRL nu a întocmit factură fiscală pentru fiecare camion cu care a fost transportată marfa, nu constituie vre-o încălcare care ar condiționa atragerea nulității contractului de depozit și a facturii din 06.10.2015, cu atât mai mult pe temei că ar fi fictive, prin urmare solicită respingerea acțiunii reconvenționale înaintată de ,,Iștomagro,, SRL.

La întrebările reprezentanţilor pârâtei/reclamantă în acţiunea reconvenţională, avocatul Tighinean Sorin a comunicat că, evident că nu printr-un singur transport a fost transportat porumbul în cantitate de 350 841 kg. ,,Valesia Prim,, SRL avea ca gen de activitate creșterea producției agricole. De asemenea, a indicat că nu cunoaşte dacă în perioada 2014-2015, ,,Valesia Prim,, SRL dispunea de terenuri agricole. ,,Valesia Prim,, SRL a întocmit o singură factură fiscală de transport, iar în factura de expediție anexată la acțiune nu este indicat cine a fost transportatorul. Dnul ***** în momentul când a fost semnat contractul între ,,Valesia Prim,, SRL și ,,Iștomagro,, SRL activa ca administrator al întreprinderii, însă când a venit controlul nu mai activa, dar dlui a fost administratorul întreprinderii când a fost efectuat controlul şi dânsul poate confirma verbal cine a fost transportatorul. A mai comunicat că nu cunoaşte dacă ,,Valesia Prim,, SRL în s. ***** deține careva încăperi de păstrare a mărfii, administratorul întreprinderii ar putea cunoaște toate detaliile şi la fel nu cunoaşte nici dacă ,,Valesia Prim,, SRL deține vre-un alt imobil decât cel indicat la adresa juridică, la fel probabil administratorul poate să răspundă la această întrebare. Cantitatea de porumb a fost transmisă în posesie pentru depozitare la ,,Iștomagro,, SRL. Pentru porumbul respectiv nu există un contract de vânzare-cumpărare. Nu îi este cunoscut faptul cât porumb a produs ,,Valesia Prim,, SRL în anul 2015, iar porumbul indicat în factură nu cunoaşte din ce an anume este recoltat.

Factura care este anexată de către reclamantă la cerere de chemare în judecată confirmă transmiterea în posesie pentru depozitare. Un contract de vânzare-cumpărare între ,,Valesia Prim,, SRL și ,,Iștomagro,, SRL nu există. La fel, nu cunoaşte ce culturi a cultivat ,,Valesia Prim,, SRL în anul 2014-2015 şi nici care este punctul de încărcare și de descărcare a mărfii. În afară de raportul juridic de depozitare, nu ştie dacă au mai fost înregistrate careva raporturi juridice, dar din ce a înțeles de la administrator, este un contract de depozitare gratuit, iar ce privește pct.2 este doar o eroare mecanică.

La fel, nu cunoşte dacă ,,Valesia Prim,, SRL în perioada anului 2015 a mai încheiat careva contracte de depozitare gratuite cu alți agenți economici şi nici ce măsuri a întreprins ,,Valesia Prim,, SRL pentru a-și întoarce marfa în perioada 2016-2019. Este semnătura și ștampila pe factură, dar nu cunoaşte din ce motiv nu există semnăturile persoanelor pe factura la rubrica cine a predat și cine a primit. Contractul original de depozitare se păstrează la întreprindere.

*În cadrul şedinţei de examinare pe fond, reprezentantul reclamantei, administratorul ***** a comunicat că,* la data de 07.04.2019, a fost numit în calitate de

administrator al ”Valesia Prim” SRL. Până a fi numit ca administrator al ”Valesia Prim” SRL, dânsul în această companie nu a mai deținut careva funcție. La data numirii în funcție de administrator al ”Valesia Prim” SRL, de la fostul administrator a primit documentele contabile, contractele care au datorii debitoriale și creditoriale.

La întrebările reprezentanţilor părţii pârâte/reclamantă în acţiunea reconvenţională, a comunicat că, pe factura fiscală care a fost anexată la cererea de chemare în judecată, este aplicată semnătura sa. Astăzi am prezentat această factură fiscală și în original. Respectiv, pe factura fiscală, la compartimentul ***** A., semnătura nu îi aparține lui. La moment ”Valesia Prim” SRL în s. ***** nu dispune de depozit sau de alte locuri de păstrare a producției agricole, iar dacă deținea ori nu ”Valesia Prim” SRL în s. ***** depozite sau alte locuri de păstrare a producției agricole în anii 2014-2015 nu cunoaşte, dat fiind faptul că nu are nici un act confirmativ în acest sens, însă din discuția pe care a avut-o cu fostul administrator *****, i s-a spus (însă nu poate proba, deoarece nu dispune de nici un document) că, ”Valesia Prim” SRL a avut terenuri agricole luate în arendă în prejma, localității s. Hîrtop, s. Mașcăuți, la nordul Moldovei, au avut mai multe terenuri. După câte i-a fost comunicat de către fostul administrator, ”Valesia Prim” SRL nu a deținut careva tehnică agricolă și nici nu a luat în locațiune. ”Valesia Prim” SRL are un tractor cu remorcă, ceea ce a primit dânsul ca bun și anume un tractor de model MT-82. Genul de activitate al ”Valesia Prim” SRL, este creșterea producției agricole: creșterea porumbului, creșterea semințelor, iar ceea ce a fost recoltat şi/sau semănat în localitățile Hîrtop și Mașcăuți, nu cunoaşte.

”Valesia Prim” SRL a avut și are o activitate destul de complexă, adică nu este vorba numai de 350000 de tone de porumb, pe perioada aceea aveau o activitate destul de complexă. La moment nu poate să spună de unde au fost luate aceste 350000 de tone de porumb, întrucât nu deține nici un document confirmativ, însă din spusele fostului administrator, o partea din porumbul acesta a constituit achitările reciproce ale altor agenți economici către ”Valesia Prim” SRL. La moment nu poate să confirme sau să infirme care dintre părți au fost și unde a fost crescut porumbul respectiv. Mai mult ca atât, ceea ce ține de transportare, iarăși din spusele fostului administrator, transportarea porumbului respectiv la *****, a avut loc cu transport ocazional (din diferite locuri, diferite unități de transport, arendate). Documentele de plată ale transportului ocazional nu le deține, dat fiind faptul că nu i-au fost transmise astfel de documente. Presupune că ar fi fost transportat porumbul și cu tractorul întreprinderii ”Valesia Prim” SRL. La moment, nu poate să confirme sau să infirme că au fost sau nu întocmite astfel de acte, deoarece nu dispune de ele şi nici nu i-au fost transmise.

Referitor la litigiul dat, dânsul în calitate de administrator al ”Valesia Prim” SRL de la fostul administrator ***** a primit doar contractul de depozit şi factura fiscală. În baza acestor acte, ulterior a și înaintat față de ”Ișcomagro” SRL un șir de reclamații față de administrator, ulterior a fost înaintată și cererea de chemare în judecată. Toate aceste reclamații sunt anexate la materialele cauzei date. Fostul administrator se numea Serbian Cernei, iar acesta la rândul său, a primit totul de la administratorul *****, însă dânsul actele le-a primit de la Serbian Cernei în anul 2019, fără actul de primire-predare. În anul 2015, administrator al ”Valesia Prim” SRL, era *****. Contabila care la moment

activează la ”Valesia Prim” SRL, în anii 2015-2016 nu activa la întreprinderea dată. Cine a fost contabilă în perioada 2014-2016, dânsul la fel nu cunoaşte, precum nu cunoaşte nimic nici despre fostul administrator care a activat până în anul 2019, Serbian Cernei. De asemenea, despre fostul administrator care a activat până în anul 2016 şi anume *****, poate să comunice că dlui este în viață, a vorbit cu ultimul pe rețelele de socializare după ședința precedentă, i-a pus întrebările care au fost oferite în ședința de judecată. La moment acesta se află peste hotarele Republicii Moldova.
Dânsul personal nu poate asigura prezența lui ***** în ședința de judecată, dat fiind faptul că această persoană nu o cunoaște. Fondatorul ”Valesia Prim” SRL , este *****, dânsa nu este fiica sa și nici măcar nu este rudă cu dânsul. Probabil ***** este fondatorul întreprinderii ”Valesia Prim” SRL de la inițiere până la momentul de astăzi.

În ceia ce privește activitatea economică a ”Valesia Prim” SRL, ***** nu are nici o atribuție. Beneficiarul efectiv al întreprinderii ”Valesia Prim” SRL, la fel, este *****, însă dnei nu are nici o atribuție la tranzacțiile care au avut loc în perioada anilor 2014-2016.

La întrebările instanței, administratorul ***** a comunicat că, fostul administrator al ”Valesia Prim” SRL a fost *****. De la ultimul a preluat documentele contabile ce vizau datoriile creditoriale și debitoriale. Toate aceste acte erau puse într-o mapă și lăsate pe masă, fără acte de primire –predare și nici nu a dorit să semneze careva act persoana în cauză. Tractorul întreprinderii, pot să spun că poate încărca până la 7000-7500 tone de producție agricolă. Tractorul în cauză se deține la întreprindere, la moment se află în s. Mașcăuți, r-nul *****, deoarece în această localitate întreprinderea ”Valesia Prim” SRL deține careva terenuri, aproximativ cu o suprafață de 17 ha. Pe acest terenuri se află o livadă, a mai fost semănat anul acesta lucernă și se mai cultivă porumb pe aproximativ o suprafață de 6-7 ha. Roada de porumb pe o așa suprafață poate fi în linii generale de 6-7 tone la hectar. Pe lângă s. Mașcăuți, r-nul *****, la momentul de față ”Valesia Prim” SRL nu mai deține alte terenuri în alte localități (au fost reziliate contractele, a mai fost finisat și termenul contractului). Terenul despre care este vorba nu este luat în arendă, ci este proprietate. Din cele spuse de către fostul administrator, anterior, anual de către ”Valesia Prim” SRL erau gestionate circa 80-100 ha în diferite zone, inclusiv și la nordul Moldovei. Din momentul de când dânsul a devenit administrator al ”Valesia Prim” SRL, careva expertize contabile pentru a fi determinat creditul-debitul întreprinderii nu au fost efectuate. A avut doar careva controale de la Inspectoratul Fiscal. Pe cazul dat a fost efectuat un asemenea control și raportul este anexat la materialele dosarului. Această tranzacție a fost verificată de fisc, în urma căruia a și apărut acest litigiu.

La momentul efectuării tranzacției respective, administrator la întreprinderii ”Valesia Prim” SRL, era *****. La momentul efectuării controlului de către Inspectoratul Fiscal de Stat, ***** a participat, dar totodată a mai participat și partea opusă. Mai mult ca atât, consideră că partea opusă a recunoscut prin explicațiile date că marfa a fost dată la alte persoane terțe care s-au achitat cu alți agenți economici. Totodată fostul administrator a confirmat aceste acțiuni, mai mult ca atât că obiectul controlului a fost întreprinderea SRL ”Valesia Prim” și nici de cum SRL ”Işcomagro”.

În cadrul şedinţei de examinare pe fond, reprezentantul părţii pârâte ”Işcomagro”

SRL avocatul Rusu Eugeniu, a comunicat că solicită admiterea acțiunii reconvenționale privind constatarea nulității absolute a contractului de depozit nr.*****din 06.10.2015 și a facturii de expediție, sau fiind examinată pe fond acțiunea se constată că efectiv nu există o livrare propriu zisă a producției agricole care face obiectul contractului de depozit și a facturii respective. Reține, că legislația contabilității în materie și anume Legea contabilității și instrucțiunea privind modul de completare a facturii de expediție, care a fost în vigoare la acea dată, reglementează expres care este procedura de livrare de la o entintate la alta a producției agricole. Anume în acest caz este obligatoriu de a fi întocmită pentru fiecare livrare în parte, în cazul în care este transmis cu scop de păstrare acea factură de expediție care va arăta transportarea activelor de la o entintate la alta.

Deci, la acțiunea depusă și respectiv la contractul de depozit nr.*****din 06.10.2015 și la factura care face obiectul acțiunii reconvenționale, lipsesc acele facturi de expediție care ar demonstra transportarea activelor de la o entintate la alta. Astfel, se află în prezența unui contract de depozit care are un obiect juridic unde se menționează părțile și o anumită cantitate (aceste date fiind reflectate în factura de expediție), însă la moment nu este efectiv demonstrată livrarea producției agricole de la ”Valesia Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL.

Totodată, această concluzie reiese şi din contextul acțiunii inițiale și anume contractul de depozit nr.*****din 06.10.2015 și factura fiscală de expediție unde este reflectată pretinsa livrare a producției agricole.

La materialele cauzei și anume la acele cereri de efectuare a expertizelor au fost anexate și rapoartele financiare a ”Valesia Prim” SRL, care au fost dobândite de la Serviciul statistic, prin care se atestă faptul că pentru anii respectivi 2014-2015 cu privire la conturile corespondente ale activelor, activelor materiale, la acea etapă în rapoartele financiare, nu este reflectată această cantitate a producției care să corespundă datelor menționate atât în contractul de depozit și în această factură.

Deci, rapoartele financiare sau bilanțul contabil din 31.12.2015, 2016, 2017 cu privire la ”*activele circulante, producția în curs de execuție și produse*” sau la capitolul ”*mărfuri*”, se poate constata că s-a făcut referire în cererile de efectuare a expertizei și la ”*bilanțul anual la producția în curs de execuție*”, ori se poate observa că la sfârșitul perioadei de gestiune, bilanțul contabil pentru 2017 este ”0”. Acesta este un înscris, care reiese din datele de evidență contabilă ale pârâtei în acțiunea reconvențională ”Valesia Prim” SRL.

Deci, conform datelor contabile ale ”Valesia Prim” SRL, astfel de activ care să reflecte o valoare în suma producției agricole, care face obiectul contractului de depozit nr.*****din 06.10.2015 și a facturii fiscale din aceiași dată 06.10.2015, nu există.

Prin urmare, fiind coroborate toate probele care fac obiectul acțiunii inițiale și obiectul acțiunii reconvenționale, se poate constata că contractul de depozit nr.*****din 06.10.2015 și factura fiscală din aceiași dată 06.10.2015, sunt fictive, ceea ce constituie temei de constatare a nulității absolute.

În contextul celor expuse, solicită admiterea acțiunii reconvenționale și constatarea nulității absolute a contractului de depozit nr.*****din 06.10.2015 și a facturii de expediție din aceiași dată, prin care reclamanta ”Valesia Prim” SRL în acțiunea inițială

pretinde că ar fi livrat un activ către ”Işcomagro” SRL.

La întrebările instanței, avocatul Rusu Eugeniu a comunicat că, prin acțiunea reconvențională, se invocă două temeiuri de nulitate a acestui contract de depozit și anume: că este fictiv și dolosiv, deoarece ambele temeiuri sunt valabile în prezentul litigiu. Totodată, a ţinut să menționeze şi faptul că ambele temeiuri sunt valabile, atât aspectul dolosivității cât și aspectul de fictivitate. În primul rând, urmează a se menţiona că este vorba de două Societăți Comerciale, care prin esență au interes de a dobândi profit. Este clar că acest contract de depozit a fost încheiat pentru a acoperi anumite lipsuri de producţie din contabilitatea ”Valesia Prim” SRL, unde ”*chipurile”* au fost transmise și date la păstrare ”Işcomagro” SRL. Deci, fostul administrator ”Işcomagro” SRL, ***** și ***** au convenit de a acoperi anumite breșe în contabilitatea ”Valesia Prim” SRL și au semnat acel contractul de depozit nr.*****din 06.10.2015, prin care ultima pretinde că ar fi transmis la păstrare către ”Işcomagro” SRL a cantității respective de porumb, ori nu au fost prezentate documente privind livrarea, fiind vorba despre o cantitate enormă, iar pentru a fi transmisă, este nevoie de vreo 12 camioane pentru a fi executată o astfel de lucrare (livrare).

În pledoarii, avocatul a solicitat respingerea acţiunii ca fiind depusă tardiv, ori pe parcursul dezbaterilor judiciare, s-a constatat că, fiind depăşit termenul de prescripţie, la 02.10.2016, ”Valesia-Prim” SRL a depus împotriva ”Işcomagro” SRL o cerere de chemare în judecată privind obligarea la restituirea cantităţii de 350841 kg de producţie agricolă de porumb. Consideră că este important de reţinut cu referinţă la obiectul acţiunii principale că, potrivit pct. 6.4. din contractul de depozit, deponentul are dreptul să solicite oricând restituirea bunurilor în starea în care au fost predate, în caz contrar, are dreptul de a cere despăgubiri. Astfel, producţia agricolă ce constituie obiectul contractului, deşi în aparenţă reprezintă un bun de natură generică, clauza contractuală „în caz contrar are dreptul de a cere despăgubiri”, impune concluzia că, deponentul nu va avea un drept contractual de a cere bunuri de acelaşi gen în cazul lipsei bunurilor obiectului contractului, ci va avea dreptul de a cere despăgubiri. De asemenea a comunicat că, ”Işcomagro” SRL nu a vândut ”Valesia-Prim” SRL, nu a transportat şi nu a recepţionat de la ”Valesia-Prim” SRL conform facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015 sau în baza vreunui alt titlu de producţie agricolă. În evidenţa contabilă a ”Işcomagro” SRL, cantitatea respectivă nu este reflectată, fapt confirmat inclusiv, prin opinia de audit anexată la materialele dosarului. La fel, în evidenţa creanţelor nu se reflectă datoria faţă de acest agent economic şi nu există astfel de contract de depozit încheiat de ”Işcomagro” SRL cu ”Valesia-Prim” SRL.

În cadrul şedinţei de examinare pe fond, reprezentantul părţii pârâte ”*Işcomagro” SRL avocatul Ghenadie Bambuleac, a comunicat* că se alătură poziției expuse de către coleg în susținerea acțiunii reconvenționale și în vederea respingerii acțiunii de bază. Totodată, a ţinut să atragă atenția asupra faptului, că în cadrul examinării cauzei, au fost prezentate un șir de înscrisuri atât de partea reclamantă în acțiunea reconvențională, cât și de partea pârâtă în acțiunea de bază,”Işcomagro” SRL, inclusiv un raport asupra constatărilor efective, potrivit cărora a fost efectuat un audit a evidenții contabile ”Işcomagro” SRL, prin care se constată că în perioada 01.10.2015-31.12.2015, nu a

existat operațiune economică privind preluarea la păstrare a acestor bunuri, propriu zis a bunurilor care fac obiectul contractului, nulitatea căruia se invocă și a facturii de expediție și nici de cum a facturii fiscale.

Suplimentar, a ţinut să atragă atenția la faptul că aceste acte sunt afectate de nulitate absolută și prin prisma faptului că lipsește obiectul ilicit a contractului, adică lipsește propriu zis -bunul care este sesizabil și care urma a fi transmis la păstrare de către reclamantă către pârâtă. În acest sens, însăși în factura de expediție ********** prin care se pretinde că ar fi transmisă la păstrare o asemenea cantitate de marfă – porumb în cantitate de 350 841 tone, este una incompletă, ori însăși în această factură nu se indică cine este transportatorul, cu ce mijloc de transport a fost efectuată transportarea acestor mărfuri, precum nu se indică modul în care a avut loc această transportare și în ce perioadă. Deci, a fost scrisă o factură de expediție, care nu este supusă controlului și anume unui control mai riguros decât Inspectoratul Fiscal, deoarece nu era purtătoare de TVA și prin urmare s-a transmis aceste bunuri pretins transmise la păstrare. Cauza ilicită a acestui contract rezultă din faptul că atât ”Valesia Prim” SRL, cât și ”Işcomagro” SRL sunt în conformitate cu prevederile Legii civile și a Codului civil întreprinderi care sunt înființate cu scop de profit. În conformitate cu contractul care se pretinde că a fost încheiat pe această cantitate de marfă, păstrarea sau serviciile de păstrare sunt indicate cu caracter gratuit. Deci, prin prisma acestui fapt, binefacerea între aceste întreprinderi este inadmisibilă și interzisă de Lege, ori aceste două societăți comerciale sunt societăți comerciale fondate cu scop de profit și nici de cum nu sunt organizații obștești sau care se ocupă cu filantropia și o altă formă de activitate gratuită.

De asemenea, a menţionat că atât ”Valesia Prim” SRL, cât și ”Işcomagro” SRL, în datele de evidență contabilă care sunt prezentate la materialele cauzei, de fapt unica modalitate de a stabili dacă a existat o asemenea marfă, în cazul dat nu sunt depozițiile unor martori care pot fi influențați, nu depozițiile unor foști administratori sau foşti manageri care ar putea să dea alte depoziții decât cele care sunt în realitate, dar sunt doar datele din evidența contabilă care sunt raportate Organelor Fiscale, Organelor Statistice sau stabilit de Lege. Atât în cazul ”Işcomagro” SRL cât și în cazul ”Valesia Prim” SRL nici unul din entitățile respective nu a reflectat atât dreptul de proprietate în anul 2015 asupra acestei cantități de porumb, adică ”Valesia Prim” SRL nu a raportat în datele de evidență contabilă, asemenea cantitate, iar ”Işcomagro” SRL nu a raportat în datele de evidență contabilă, operațiunea de primire la păstrare sau în posesie la depozitul său a acestei cantități de porumb.

Totodată, potrivit facturii fiscale, punctul de încărcare și punctul de descărcare a fost indicat s. *****, r-nul Criuleni, însă nu este clar totuși de unde a fost adus acest porumb la depozitele ”Işcomagro” SRL și nu este clar modul în care a ajuns această marfă la întreprindere. La întrebarea adresată, în cadrul explicațiilor, reprezentantului reclamantei, ultimul nu a putut să comunice modul în care a fost transmisă marfa de la ”Valesia Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL, în vedere depozitării. Prin urmare, toate aceste fapte vorbesc despre o înțelegere dolosivă între foștii administratori ai acestei societăți, în vederea creării posibilității ”Valesia Prim” SRL de a pretinde încasarea sau restituirea unor bunuri pe care ”Işcomagro” SRL nu le-a primit la păstrare.

În consecința acestor acțiuni, fostul administrator ***** a fost înlăturat de la administrare pe motiv de exercitare defectuoasă a atribuțiilor sale și de ponderare a întreprinderii cu obligații neexistente, inclusiv obligații ce rezultă din contractul respectiv. De către avocatul părții reclamante nici în cadrul explicațiilor sale și nici în cererea de chemare în judecată nu a fost relatat despre mijloacele de transport sau modul în care a fost adusă această marfă la ”Iștomagro” SRL, ori potrivit datelor de evidență contabilă, nu a fost reflectată o asemenea operațiune de primire la păstrare. Aceste fapte vorbesc despre lipsa unui material generic, o tranzacție de transmitere la păstrare sau lipsa porumbului și prin urmare vorbesc despre lipsa voinței atât a reclamantei, cât și a pârâtei, fiind aceasta viciată sub aspectul primirii unor bunuri mobile.

În această ordine de idei, solicită instanței respingerea cererii de chemare în judecată depusă inițial de ”Valesia Prim” SRL către ”Iștomagro” SRL și admiterea acțiunii reconvenționale în sensul formulat.

La întrebările reprezentatului reclamantei, avocatului Sorin Tighinean, avocatul Bambuleac Ghenadie a comunicat că, ***** nici odată nu a fost unicul fondator al ”Iștomagro” SRL, ci dânsul este un asociat majoritar. Conform informației din registru, din data fondării și anume din anul 1998, ”Iștomagro” SRL niciodată nu a avut un singur fondator și anume *****, ci permanent au fost 3,4,5 fondatori.

În ceia ce privește înaintarea unei acțiuni pe marginea managementului defectuos de către ”Iștomagro” SRL, în raporturile respective, în relațiile cu ”Valesia Prim” SRL, nu a fost înaintată o acțiune privind acțiunile ilicite ale fostului administrator și recuperarea de către ***** a prejudiciilor, deoarece nu se cunoaște care este soarta acestui dosar, care urmează a fi soluționat în cauza respectivă. Deci, acțiunea reconvențională este îndreptată în vederea corectării acestor consecințe a managementului defectuos de către *****, deoarece nu poate fi acceptată existența sau mimarea unor obligații neexistente. Concomitent, a ținut să atragă atenția asupra faptului, că într-adevăr în procedura Judecătoriei Criuleni, există o cauză civilă în care ”Iștomagro” SRL a înaintat o acțiune către foștii administratori *****, *****, ***** care au gestionat în mod fraudulos mijloacele financiare ale ”Iștomagro” SRL și care se pretind de a fi încasate.

În pledoarii, avocatul a solicitat respingerea acțiunii ca fiind depusă tardiv, ori pe parcursul dezbaterilor judiciare, s-a constatat că, fiind depășit termenul de prescripție, la 02.10.2016, ”Valesia-Prim” SRL a depus împotriva ”Iștomagro” SRL o cerere de chemare în judecată privind obligarea la restituirea cantității de 350841 kg de producție agricolă de porumb. Consideră că este important de reținut cu referință la obiectul acțiunii principale că, potrivit pct. 6.4. din contractul de depozit, deponentul are dreptul să solicite oricând restituirea bunurilor în starea în care au fost predate, în caz contrar, are dreptul de a cere despăgubiri. Astfel, producția agricolă ce constituie obiectul contractului, deși în aparență reprezintă un bun de natură generică, clauza contractuală „în caz contrar are dreptul de a cere despăgubiri”, impune concluzia că, deponentul nu va avea un drept contractual de a cere bunuri de același gen în cazul lipsei bunurilor obiectului contractului, ci va avea dreptul de a cere despăgubiri. De asemenea a comunicat că, ”Iștomagro” SRL nu a vândut ”Valesia-Prim” SRL, nu a transportat și nu a recepționat de la ”Valesia-Prim” SRL conform facturii seria ***** nr. ***** din 06.10.2015 sau în

baza vreunui alt titlu de producţie agricolă. În evidenţa contabilă a ”Işcomagro” SRL, cantitatea respectivă nu este reflectată, fapt confirmat inclusiv, prin opinia de audit anexată la materialele dosarului. La fel, în evidenţa creanţelor nu se reflectă datoria faţă de acest agent economic şi nu există astfel de contract de depozit încheiat de ”Işcomagro” SRL cu ”Valesia-Prim” SRL.

Fiind atras în proces, *****, ultimului i s-a expediat spre cunoștință cererea de chemare în judecată inițială și cea reconvențională f.d.155, respectiv ultimul în acest proces nu s-a prezentat, nu a depus referință întru a se expune pe marginea contractului de depozit și a facturii de expediție, iar instanța, inclusiv și părțile au considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Subsecvent, fiind atras în proces *****, ultimului la fel i s-au expediat înscrisurile probatorii, iar neprezentîndu-se în instanța de judecată, ultimul a prezentat o explicație, comunicînd și confirmînd că între ”Işcomagro” SRL și ”Valesia-Prim” SRL a fost încheiat un asemnea acord, cu privire la păstrarea cantității de grîu de 350 tone. Faptul depozitării gîrului a fost faptul că ”Işcomagro” SRL să-și rezolve necesitățile sale economice, obligîndu-se ulterior de a transmite în schimb porumb din roada anilor ulteriori.

Audiind poziţia participanţilor la proces, studiind materialele cauzei civile, instanţa ajunge la concluzia de a admite cererea de chemare în judecată înaintată de ”Valesia-Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL cu privire la obligarea executării contractului de depozit, precum şi de a respinge, ca neîntemeiată cererea reconvențională înaintată de ”Işcomagro” SRL către ”Valesia-Prim” SRL, privind constatarea nulității contractului de depozit nr. ***** din 06.10.2015 și a facturii din aceeași dată, din următoarele motive.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

La examinarea acestei cauze, instanţa poate constata următoarele circumstanţe de fapt:

La data de 06 octombrie 2015, „Valensia Prim” SRL, reprezentantă de administratorul ***** *****, în calitate de deponent și SC „Işcomagro” SRL, reprezentată de administratorul *****, în calitate de depozitar a fost încheiat contractul de depozit, care a fost contrasemnat de ambii administratori și aplicat siligiul.

În urma încheierii contractului nominalizat acesta a produs efecte juridice, de a naște, modifica sau stinge raporturi juridice obligaționale între aceste două persoane juridice, avînd forță obligatorie.

Forța obligatorie a contractului, este un principiu ce arată faptul că contractul este încheiat legal, produce efecte și are putere de lege între părțile contractante. Libertatea contractuală este o voință a părților, care presupune că contractul încheiat are forţă obligatorie între acestea şi se impune cu aceeaşi forţă şi instanţei de judecată.

Deci potrivit voinței părților expuse în contractul de depozit încheiat între aceste persoane juridice s-a prevăzut că deponentul a încredințat depozitarului spre păstrare, cu titlu de depozit, porumb marfă în cantitate de 350 841 kg, pe un termen de 3 ani.

Depozitarul s-a obligat să păstreze bunurile în imobilul proprietate (închiriat) situat în s.*****, r-nul Criuleni.

La fel, părțile au prevăzut în mod direct liber exprimat că **predarea primirea bunurilor se va face pe bază facturii de expediție**, ce constituie parte integrantă a contractului pînă la data de 01.11.2017.

S-a prevăzut durata depozitării mărfurilor 06.10.2015-01.11.2017, inclusiv s-a prevăzut că cantitatea de marfă depozitată va fi eliberată în trei tranșe: 120 de tone la 01.11.2015; 120 de tone la 01.11.2016 și 110 tone la 01.11.2017.

Inclusiv voința părților a fost că prețul contractului este cu titlu gratuit, pe toată durata contractului.

De asemenea, în obligația depozitarului s-a prevăzut inclusiv în pct.6.1 lit.f) să restituie bunurile în starea în care au fost preluate la expirarea duratei prezentului contract sau la cererea depozitarului; pe cînd în obligațiile deponentului, inclusiv în pct. 6.4 s-a prevăzut că deponentul oricând are dreptul să solicite restituirea bunurilor în starea în care au fost predate.

Respectiv, potrivit clauzelor penale părțile au prevăzut că acest contract, împreună cu anexele sale fac parte integrantă din cuprinsul său, reprezintă voința părților și înlătură orice altă înțelegere verbală dintre aceștia anterioară sau ulterioară încheierii lui.

De asemenea, a fost prezentată și factura de expediție din 06.12.2015, care este parte integrantă a acestui contract semnat de ambele persoane juridice. f.d.7-9.

Prin acțiunea reconvențională f.d.118-119, întemeiată pe dispozițiile normelor de drept material art. 221 alin. (1) și 230 alin. (1) Cod civil, depozitarul SC „Ișcomagro" SRL a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de depozit și a facturii de expediție, din considerentul partea pîrîtă nu a eliberat reclamantului documentele de însoțire a mărfii perfectate conform legii, iar această factură nu poate justifica decât natura livrării, dar nicidecum transportarea propriu-zisă, pentru care erau necesare implicarea a 13-15 camioane și că deponentul/reclamantul nu a prezentat documente pentru a dovedi transportarea producției agricole.

Astfel că în lipsa acestor acte, realmente nu a avut loc transportarea și depozitarea porumbului la partea pîrîtă, din care considerente aîtî contractul cît și factura fiscală sunt fictive, acestea fiind probate și prin actul de control, în care la 26.12.2016, s-a constatat lipsa cantității de porumb în depozitul pîrîtului. Susținând că acest contract a fost încheiat fictiv în urma înțelegerii dolosive.

Subsecvent, pe parcursul examinării cauzei a fost prezentat actul de control din 26.12.2016, f.d.129-130 care a avut loc la depozitar în s.*****, r-nul Criuleni, în prezența conducătorului SRL „Ișcomagro", Ghorghița Ion și a reprezentantului SRL „Valesia

Prim”, Silvian Ciornei, în urma verificării controlului s-a stabilit că producția agricolă lipsește la depozitul depozitarului, iar din explicațiile administratorului, *****, f.d.131, v.2 date în data efectuării controlului în fața reprezentantului autorității fiscale și a celor prezenți, ultimul a relatat „*... că a primit la păstrare 350 tone de porumb, conform facturii de expediție. Această producție la momentul controlului lipsește, deoarece de comun acord cu Olaru V. a realizat-o către diferiți agenți economici. Nu poate prezenta actele de realizare a producției date, dar s-a obligat să prezinte aceste acte la IFS Criuleni pînă la 28.12.2016*”.

Faptele enunțate de *****, vin să coroboreze cu explicația lui *****. f.d 169, v2, în care a expus că SRL „Valesia Prim” a dat acordul ca *****, administratorul la SRL „Iscomagro”, să realizeze marfa deponentului, cu scopul de a primi în schimb porumb din roada anilor ulteriori.

La fel, ținînd cont de faptul că contractul a fost încheiat în data de 06 octombrie 2015, fiind cu executare succesivă, raportului obligațional îi sunt aplicabile prevederile Codului civil pînă la modificări 01.03.2019 și ținînd cont de prevederile art. 264 alin. (1), 272 alin. (1), 272 alin. (9), 575 alin. (2) Cod civil, acțiunea inițială, instanța a constatat că nu este prescrisă, deoarece ultima prestație neexecutată de pîrît fiind 01.11.2017, bunurile sunt un tot unitar, fungibile, astfel încît în cazul din speță termenul a început să curgă la 01.11.2017 și se împlinea la 01.11.2020, pe cînd acțiunea a fost depusă la 20.10.2020, fapt expus de instanță prin încheierea din 14.07.2021 f.d.87-90, v.1.

Așa precum instanța a enunțat între părți a fost încheiat un contract de depozit din noțiunea contractului de depozit înserată în art. 1086 Cod civil, scopul principal urmărit prin încheierea contractului este păstrarea (conservarea) bunului depozitat în vederea restituiri lui în natură la cererea deponentului, într-un cuvînt putem spune că este un contract de restituire. După caracterele sale juridice este un contract real, poate fi reieșind din prevederile art.1089 Cod civil, cu titlu gratuit sau cu titlu oneros, unilateral sau sinalagmatic, în principiu netranslativ de proprietate și, în principiu, intuitu personae în privința depozitarului.

Cum am enunțat este un contract real și se perfectează numai prin și din momentul remiterii, predării bunului care și formează obiectul contractului de la deponent șa depozitar. Pe lîngă predarea în sine a bunului nu este suficientă pentru încheierea contractului, fiind necesară, în acest scop, realizarea acordului de voință în sensul încheierii contractului de depozit, care a avut loc, or *****, administratorul SRL „Iscomagro”, a dat acordul de a păstra cantitatea de porumb, cu titlu gratuit, la depozitul din s.*****, r-nul Criuleni.

Și prin faptul că contractul de depozit a fost semnat la 06.10.2015, iar partea a acestui contract fiind factura de expediție așa precum se invocă în pct. 2.3 clar se poate constata că bunul a fost transmis și primit spre păstrare în cantitatea prevăzută în contract de către deponent-depozitarului.

La fel, contractul nominalizat fiind unul real, a putut fi precedat de o promisiune care putea fi realizată prin simplul consimțămînt al părților, care ulterior a și fost realizat, deoarece potrivit contractului s-a prevăzut expres că depozitarul nu are voie să folosească bunul în interes personal și să nu înstrăineze bunul.

Însă din declarații lui *****, date serviciului fiscal, precum și explicația dată de Olaru V. se întrevede că între SRL „Iștomagro” și SRL „Valesia Prim” a avut loc o înțelegere verbală consimțită de ambele părți prin care depozitarului i s-a permis să realizeze bunul depozitat, cu condiția ca ulterior din roada anilor următori să restituite deponentului cantitatea mărfii depozitată, conform contractului.

Respectiv, avîndu-se în vedere că este un contract cu titlu gratuit, deoarece nu s-a prevăzut plata prețului pentru depozitare, fapt recunoscut și de pîrît, se deduce că este un contract unilateral, întrucât din momentul încheierii sale, a dat naștere de obligații numai în sarcina depozitarului și odată avînd consimțămîntul deponentului, au intervenit aplicabile prevederile art. 1104 Cod civil , care enunță că dacă în depozit au fost predate bunuri determinate generic, (porumb, grîu, etc.), bunurile trec, în lipsa unei înţelegeri contrare, în proprietatea depozitarului. În astfel de caz, depozitarul **se obligă să restituie deponentului o cantitate de bunuri egală sau stipulată de părţi, de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate.**

Consecutiv dispozițiile art. 1095, 1096, 1097 Cod civil, expun clar cine și cînd și cum urmează a restitui bunurile depozitate, a ridica bunurile depozitate astfel încăt depozitarul este obligat să restituie bunul în starea în care se află la momentul restituirii. Riscul pieirii sau deteriorării fortuite rămîne în sarcina deponentului. Deponentul are dreptul să-şi ridice oricînd bunul depozitat, chiar şi atunci cînd contractul prevede un termen de depozitare.

_____Astfel, încît prin acordul ambelor părți depozitarul a înţeles să dispună de cantitatea de porumb depozitată, prerogativă conferită de dreptul de proprietate dobândit în urma consimțămîntului expus de SRL „Valesia Prim”, poate a și fost o soluție ca măsură necesară în vederea evitării degradării şi a pierderilor. Această atitudine era previzibilă, cu atât mai mult cu cât proprietarul suportă riscul pieirii ori degradării fortuite, însă odată cu solicitarea deponentului de a fi restituit bunul predat spre păstrare, depozitarul urma să restituie cantitatea de porumb predată spre depozitare în mărime de 350841 kg de porumb, lucru care nu s-a realizat în urma solicitărilor expediate depozitarului de către deponent., fapt atestat din notificări f.d.10-16. V.I .

Astfel, în concluzie, instanța consideră întemeiată cerința înaintată în acțiune de către SRL „Valesia Prim” cu privire la restituirea bunului de către SRL „Iștomagro” în cantitatea transmisă conform contractului spre depozitare.

La fel, pe acest segment instanța va atesta că deși la depozitul SRL „Iștomagro” s-a constatat lipsa bunului transmis spre depozitare, iar partea pîrîtă a menționat că urmând a fi încasată contravaloarea bunului în cazul lipsei acestuia, iar partea reclamantă nu a solicitat asemenea cerință, instanța urmînd a respinge acțiunea deoarece este în drept să se expună în limita cerințelor înaintate, aici instanța urmînd a reține prevederile art.1104 Cod civil, că depozitarul este obligat să restituie deponentului o cantitate de bunuri egală sau stipulată de părţi, de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, chiar în pofida faptului că aceste bunuri au fost realizate și nu se află în depozit.

În lumina considerentelor ce preced, vine să convergă aserțiunea invocată de partea pîrîtă că nu a fost probat că obiectul contractului și anume porumbul în cantitatea expusă nu ar fi fost transmis spre depozitare, atîta timp cît partea pîrîtă a contrasemnat contractul,

inclusiv și factura de expediție, prin urmare parte reclamantă nu urmează să probeze transportarea bunului, dar primirea bunului și acordul depozitarului de a păstra bunul, care în speță a fost probat prin factura de expediție, partea componentă a contractului, astfel că nici nu era necesară efectuarea unei expertize financiar-contabile, prezentarea declarațiilor TVA, listelor de inventariere, a bilanțurilor contabile, actelor de control, acte ce ar fi dovedit cu ce a fost transportată marfa , rulajele bancare pentru plata serviciilor de transport a producției agricole, dacă a dispus ori nu partea reclamantă de depozit agricol ori nu, faptul unei contabilități defectuoase a s-a identificat la ambele persoane juridice.

În aceste condiţii, instanţa reține că acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Işcomagro" către SRL „Valesia Prim" urmînd a fi respinsă, din argumentele înserate supra.

Totodată, avîndu-se în vedere că s-a invocat în acțiunea reconvențională că contractul de depozit și factura de expediție este fictivă, iar aceste acte partea le consideră că urmau a le fi constată nulitate lor.

Așa dar, instanța va da analiză, pretinsei nulități a actelor contestate ca fiind întocmite fără intenția de a produce efecte juridice, urmează a fi analizată în speţă prin prisma art.221 Cod Civil al RM, care stipulează următoarele: ***1)*** *Actul juridic încheiat fără intenţia de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.*

În acest sens prin acte juridice civile se are în vedere manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea drepturilor şi obligaţiilor civile. Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă și are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creînd aparența existenței actului juridic în realitate.

În cazul supus examinării, instanța nu a reținut careva temeiuri prin care părțile contractante nu au avut intenția de a naștere drepturilor și obligațiilor civile rezultate din contractul de deposit din 06.10.2015, din contra din clauzele contractului se reține contrariu și cu au dorit ultimul să-I creeze acea aprență în realitate.

Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă și are drept scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței unui act juridic în realitate, așa cum ar fi că deponentul ar fi avut careva litigii, și față de ultimul ar fi fost aplicate sechestre de organele fiscale, de executare asupra bunurilor sale, fără intenția de a transmite proprietatea, ci doar în scopul creării aparenței săvârșirii actului respectiv. Dar, partea reclamantă în acțiunea reconvențională nu a probat scopul încheierii actului fictiv.

Astfel, nulitatea absolută este o sancţiune a actului juridic civil care survine ca urmare a nerespectării cerinţelor prevăzute de lege, a încălcării ordinii publice sau a bunelor moravuri, putînd fi invocată de orice persoană care are un interes născut şi actual, precum şi de către instanţa de judecată, din oficiu.

Or, prin nulitatea absolută se înţelege nulitatea care sancţionează nerespectarea, la încheierea actului juridic civil, a unei norme care ocroteşte un interes general.

Astfel, în cazul sesizării instanţei de judecată în vederea declarării nulităţii absolute, persoana interesată trebuie să intenteze acţiunea în *constatarea nulităţii absolute.*

În cazul dat, reclamantul în cadrul examinării cauzei civile nu a prezentat careva probe prin care s-ar confirma nulitatea actului juridic (lipsa discernământului, incapacitatea părţii, eroarea, dolul, violenţa, leziunea, etc).

Sau, nulitatea absolută este aceea care sancţionează nerespectarea, la încheierea actului juridic civil, a unei norme juridice care ocroteşte un interes general, obştesc (deci a unei norme juridice imperative de ordine publică, desigur, care instituie o condiţie de validitate pentru încheierea actului juridic).

Instanța, audiind opinia participanților la proces, examinînd materialele elucidate constată, că încheierea contractului de depozit între persoanele juridice a fost cu intenţia de a produce efecte juridice întrunind toate elementele definitorii ale actului juridic consfinţit în art. 195 Cod civil și anume – intenţia de a da naştere, modifica, sau stinge drepturi şi obligaţii civile.

În sensul normei enunţate este de înţeles că sancţiunea nerespectării prevederilor legii este nulitatea absolută. Norma acestui alineat prevede că sunt lovite de nulitate absolută actele juridice care contravin normelor imperative, adică acelor norme care prescriu în mod expres o conduită obligatorie, o obligaţie de la care subiectul nu se poate sustrage sau n-o poate ocoli (norme onerative), sau care, prin dispoziţia lor, interzic săvârşirea unor acţiuni (norme prohibitive).

Raportând la caz prevederile enunţate în coroborare cu cele stabilite, instanţa de judecată conchide că, la materialele dosarului există contractul de depozit semnat de ambele persoane juridice prin care părțile s-au obligat la anumite obligații impuse lor, este și obiectul contractului, iar partea reclamantă din acțiunea reconvențională nu a probat faptul că atît SRL „Işcomagro” , cît și SRL „Valesia Prim” nu au avut intenția să-l execute, atîta timp cît a fost probat voința depozitarului de primi spre păstrare bunul. Ba maim mult, în cazul executării actului juridic doar de către o parte, aceasta nu va putea invoca nulitatea actului juridic considerându-1 fictiv, dar va putea solicita rezilierea pentru neexecutarea obligaţiilor contractuale.

La caz, se atestă că partea reclamantă în acțiunea reconvențională anume indică că SRL „Valensia Prim” se face vinovată deoarece nu a trnasmis obiectul contractului părții oponente, în cazul dat, avînd în vedere că a contrasemnat contractul de SRL „Işcomagro”, partea era în drept să solicit rezilierea pentru neexecutare, dar nu nulitatea.

Concomitent, nu a fost demonstrat un element obligatoriu al actului fictie și anume de intenția de a induce în eroare, care a fost scopul ducerii în eroare, odată ce fiind explicațiile lui *****, care nu a negat că nu ar fi încheiat careva contracte de depozit, nu ar fi semnat factura de expediție, că nu îi este cunoscut asemnea contract și factură, că nu I s-a transmis bunul spre depozitare, dar dimpotrivă a explicat că a fost primit bunul spre depozitare și că acesta a fost realizat cu acordul deponentului, ceea ce exclude temeinicia acțiuniii reconvenționale pe nulitate.

Astfel, circumstanţele şi faptele constatate în procesul examinării cauzei demonstrează că ambele părţi au executat condiţiile esenţiale ale contractului.

Tot aici, instanța va arăta că partea și-a întemeiat acțiunea reconvențională și pe norma de drept prevăzută de art.230 Cod civil, însă această normă a fost invocată doar declarativ, partea încerere cît și în cadrul ședinței de judecată nu a motivat-o prin circumstanțe și motive care ar veni în susținerea acestui motiv.

Aici, instanța va reține alegațiile expuse de reprezentantul reclamantului/pîrît că probabil partea a intenționat de a invoca norma de la art. 231 alin. (1) Cod civil, iar prin prisma dispozițiilor enunțate partea nu poate solicita nulitatea absolută, ori fiind una relativă și respectiv pe temeiul dat partea urma a solicita declararea nulității contractului de depozit și a facturii de expediție dar nu nulitatea absolută a actelor date.

În conformitate cu prevederile art. 1104 Cod civil, art. 236, 238-241 din Codul de procedură civilă, instanța de judecată, -

HOTĂRĂȘTE:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de ”Valesia-Prim” SRL către ”Işcomagro” SRL cu privire la obligarea executării contractului de depozit.

Se obligă ”Işcomagro” SRL să restituie ”Valesia-Prim” SRL cantitatea de porumb în mărime de 350841 kg.

Se încasează de la „Işcomagro” SRL, c/p ***** în beneficiul ”Valesia-Prim” SRL, c/f ***** suma de 19948 (nouăsprezece mii nouă sute patruzeci și opt) lei cu titlul de taxă de stat.

Se respinge, ca neîntemeiată cererea reconvențională înaintată de ”Işcomagro” SRL către ”Valesia-Prim” SRL, privind constatarea nulității contractului de depozit nr. ***** din 06.10.2015 și a facturii din aceeași dată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii prin intermediul Judecătoriei Criuleni.

Preşedintele şedinţei,
Judecător /semnat/ Arapu-Buțco Alina
Copia veridică
Judecător Arapu-Buțco Alina